

Нещодавно у редакційно-видавничому відділі Березнівського лісотехнічного коледжу НУВГП вийшла з друку поетична збірка позаштатного автора «Надслучанського вісника» журналіста-публіциста Петра Желінського «Зустріч з юністю».

Петро Іванович Желінський народився 27 лютого 1944 року в селі Коловерть Корецького району Рівненської області. Закінчив факультет журналістики Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова (м. Львів) та історичний факультет Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки. Служив у ракетних військах, капітан у відставці. Вчителював у школах району, працював на державній службі, викладацькій роботі в Березнівському лісовому коледжі. Журналістська творчість пов'язана з Березнівською районною газетою та обласними виданнями. Член Національної спілки журналістів України, лауреат літературного конкурсу серед письменників України «Українська революція 1917-1921 років» у номінації «Публіцистика».

Поетичні твори, що їх автор пропонує читачам, написані в бентежну пору юності — в 60-их - 70-их роках минулого століття, вони на крилах спогадів щасливих повергають його в той неповторний час, аналогічні почуття дарують і читачам.

Дарина КАЛЮЖНА.

ВЕСНЯНИЙ ВІТЕР

*Грайливий пустун, неприборканий вітер.
Та серце несла закрить перед ним,
Насичений сонцем, пахучий, мов квіти.*

На крилах спогадів щасливих

*Вдаряє у груди прибоєм легким.
Розгойдує в небі хмаринки-лілеї.
Палкий завмирає в обіймах борів.
О ні, не ревную, кохана, тебе я.
Що щок твої він цілунками вкрив.
Я знов відчуваю невичерпну силу,
А праця — як пісня — у юних руках.
І кров молодеча вирує у жилах,
Розкрилена юність моя на вітрах.*

МОЄ ПОЛІССЯ

*Ліс і ліс, лани в барвистих далях.
Змалку я усе це полюбив:
І берізки в білосорих шалях,
І кремезні постаті дубів.
Тут моє дитинство босоноге
Промайнуло вітром між дібров,
В майбуття прослалися дороги,
По яких я впевнено пішов.
А життя у весняній обнові
Співом манить, зелено шумить...
Тож спасибі, доле веселкова,
За добра людського кожну мить.
Радість сонця серце обіймає,
І її не випити до дна.
Бо на світі кращої немає,
Як моя поліська сторона.*

Петро Желінський

Зустріч з юністю

ПОЕЗІЇ

Березне
2008

ХЛІБНИЙ ДАР

*В серці гордо радість пламеніє,
Як дивлюсь на поле я безкрає.
До грудей колосся срібновіє
По-дівочи ніжно припадає.
Ой хліба! Землі проста оздоба,
З чим зрівняти ваші шуми, зблиски?!
Ви зійшли з долони хлібороба.
Як у світ дитина із колиски.
Вітер обіймає пружні стебла,
Поправля росинок намистини.
Усміхнулось сонце тепло-тепло
Цій красі зі щедрих рук людини.*

ЛІТО

*Так рідно відлунюють, шепчуться тихо
Веселі та ніжно-зелені гаї, -
Берізки заллялися шелестом-сміхом
І сосни настроїли струни свої.
А річка в долині — як неба відлитою,
Підтьохкує десь соловей солов'ю...*

*О краю мій рідний, ну як не любити
Цю літню красу неповторну твою!
Душевно вживаюся в сонячну днину,
Шукаю загадку у мареві мрій:
Природа до пісні привчила людину
Чи то подарунок від Господа їй?*